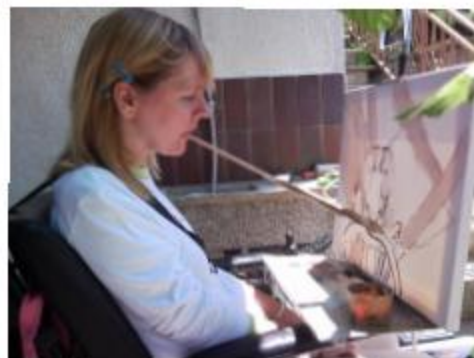

V pestrem slikarskem udejstvovanju je Tina Pavlovič izbrusila čopič in od mentorsko navdihnjene, dramatične širokopoteznosti dospela na avtorsko raven, kjer tehnična dovršenost že premaguje zagate in dovoljuje, da slikarka smelo snuje odseve notranjih vzgibov. Stičišče likovnih prijemov in vsebinske sugestivnosti avtoričinih slik pa predstavljajo motivi.

Motivni izbor slikarke zajema prikupno drobne primerke flore in favne, približane prav do značilnega, premišljenega kadriranja t. i. makro fotografije, kar mestoma daje slutiti morebitno fotografsko predlogo slik. Tudi ta je lahko popolnoma utemeljen izvir širokega razpona navdiha, ki ga nudijo že zgolj fotografski principi – bodisi stremeči k dokumentarni objektivnosti, ali pa k pred-vizualiziranemu izrazu notranjega hotenja ter perfekcionizmu –; pa vendar slike Tine Pavlovič posegajo širše. Mnoge odražajo zagnano prezentiranje majhnih, večinoma prezrtih, ali pa prav po krivem osovraženih prebivalcev narave; in prav slednje se pri slikarki odkrito kaže kot vodilni likovni motiv in hkrati njeno temeljno vodilo; notranja sila, ki jo žene v svojevrstna slikarska raziskovanja, nemara prav s ciljem prikaza drugačnega zornega kota, skozi subtilne oči slikarskega subjekta, ki ima do vseh rastlin in bitij narave posebno afiniteto. Vablljivo igrive podobe živali in rastlin na prvi pogled morda učinkujejo celo nekoliko ilustrativno, a ravno spoj podrobnosti zgradbe na eni strani ter nadih razpoloženja na drugi, nam odstira pogled v področje avtoričinega zanimanja; v njeno iskreno veselje in igrivo radovednost, kot tudi ljubezen do narave in njene barvitosti.

Jaka Racman

Združenje slikarjev,
ki slikajo z usti ali
nogami (VDMFK)

e-mail:
martina.pavlovic@guest.arnes.si
GSM +386 41 897 144

Tina Pavlovič:
SVET
NARAVE

Tina Pavlovič je luč sveta ugledala v Kranju, 24. avgusta 1974. Radovednost in pogum sta jo vodila po jasno začrtani poti – vse do študija ... leta 1999 pa je usoda kruto posegla v njeno mlado življenje. Pri nesreči s padalom si je poškodovala vratno hrbtenico in odtelej – kljub dolgi rehabilitaciji – za posledicami tetraplegije, ostala priklenjena na invalidski voziček in posteljo. Kljub težkim preizkušnjam, se Tina ni vdala v usodo ... po treh letih okrevanja in rehabilitacije je dokončala študij in postala profesorica biologije in gospodinjstva, medtem pa tudi že začela svoj čas in znanje posvečati pisanju strokovnih in poljudnih člankov, predvsem za naravoslovne revije.

Spoznavanje s slikarstvom, prebujeni talent in želja po tej, alternativni, likovni obliki izražanja, so jo v letu 2007 pripeljali v krog slikarjev in slikark, ki slikajo z usti ali nogami. Tudi Tini edino takšen način nudi možnost ustvarjanja, s katerim lahko presega omejitve svoje gibalne oviranosti. Nagel napredek pod dobrim mentorstvom – likovnih pedagogov: Rassa Čavševiča, kasneje tudi akad. slikarja Jožeta Potokarja, kot tudi številnih slikarskih kolegov – so ji že leta 2009 zagotovili štipendijo mednarodnega združenja slikarjev, ki slikajo z usti, ali nogami (VDMFK), s sedežem v Lichtensteinu in več kot petdesetletno tradicijo.

O slikarstvu Tine Pavlovič je uvodoma potrebno zapisati, da je tudi spričo raziskovalnega duha in samega procesa

spoznavanja z mitjem, prelet celotnega dosedanjega opusa razumljivo podvržen oscilaciji in heterogenosti ... A prav skozi postopno opuščanje tradicionalno naravnane, impresionistično nadihnjene poteze in motivike, lahko – plast za plastjo – postopno odkrivamo prave potenciale avtorice.

V trenutnem ustvarjanju avtorica – očitno v težnji jasne dikcije – poteze čopiča zakrije in postavlja težišče na motivni izbor ter kompozicijski izrez. Barvna paleta avtoričinih slik ubira široko pot in se razpenja od komplementarno kontrastnih barvnih kombinacij, do skoraj monokromnih; nakazuje pa se tudi spoznavanje z zahtevnejšimi likovnimi principi, kot so denimo: tonska razgibanost, barvna perspektiva in sestavljena kompozicija.

